

Interview met Grayson Capps:

De nieuwe CD van Grayson Capps, getiteld *Rott 'n Roll* kwam op 9 september uit. Een mooi moment om bij te praten...!

Grayson, van harte met je nieuwe album. Een goed gevoel om weer iets nieuws uit te hebben?

Ja, absoluut! Na het tweede album hebben we "Songbones" uitgebracht, maar dat was puur een tussendoortje. Dit voelt ook echt als mijn derde album.

En dit keer met een speciale vermelding voor je band, de Stumpknockers?

Deze plaat was echt een teameffort. We hebben hem ingespeeld met elkaar, terwijl bij de vorige CD's nog wel eens gebruik werd gemaakt van andere muzikanten. De afgelopen 5 jaar zijn we zo op elkaar ingespeeld dat dit heel makkelijk ging, die jongens horen er gewoon bij.

Kan je wat vertellen over de opnames?

De opnames waren een makkie! (lacht hard) We hebben de CD bij mij thuis opgenomen, dus veel lol en drank en tussendoor opnames maken. Uiteindelijk zijn veel eerste takes op de plaat beland, maar sowieso hoor je wel behoorlijk wat spontaniteit terug.

In eerste instantie wilde ik ook een dubbelalbum uitbrengen. De ene kant zou dan "Rott" zijn, veel harde en snelle nummers, de andere kant dan "Roll", met wat weer de singer/songwriter-achtige nummers. Uiteindelijk werkte dat in de praktijk niet helemaal en werd de CD een mengeling van beide nummers, de titel bleef gelukkig intact.

Je eerste album ("If You Knew My Mind") was voor velen een kennismaking en met *Wail & Ride* keken veel mensen met je terug op Katrina. Hoe zie je zelf dit album?

Ik heb het gevoel dat ik al mijn muziek tot nu toe uitgebracht heb, mijn catalogus is tot nu toe compleet. Het eerste album ging toch veel over gebroken harten, maar ik sta nu gewoon positief in het leven en dat laat deze CD wel zien. Met de combinatie van de drie albums laat ik zien wie ik ben en "Songbones" is een mooie aanvulling met andere versies van bestaande nummers.

Het valt trouwens wel op dat een aantal nummers op de CD bekend zijn, van je live-shows en van "Songbones". Was dat een bewuste keuze?

Eigenlijk is het zelfs andersom. "Psychic Channel Blues" en vooral "Guitar" waren in een bandversie geschreven. Dat ze op "Songbones" in een akoestische versie staan is puur toeval, de versies op "Rott 'n Roll" zijn eigenlijk zoals ik ze in mijn hoofd had.

En het nummer wat je altijd voordraagt, "The Fear Fruit Bearing Tree"?

Iedereen is daar altijd van onder de indruk, maar de helft gaat altijd aan de mensen voorbij. Ik hoorde mensen vaak zeggen dat ze dat wel wilden hebben, dus dit leek me een geschikt moment. En datzelfde geldt ook voor "Big Ole Woman" (lacht hard), dat is ook zo'n nummer dat mensen niet snel

verwachten en daarna nog eens willen horen. Dus het is deels op verzoek dat ze erbij staan, maar ik vond het ook wel een goed idee, zoals ik net al zei, voor mijn gevoel is de catalogus nog compleet.

Je gaf het al aan, de spontaniteit is overduidelijk aanwezig.

Ja man, het voelde echt heerlijk om de CD zo ontspannen op te nemen. Af en toe eens een nieuwe take, af en toe wat dronken vrienden die meelallen (op "Gran Maw Maw"), het was allemaal ongepland, maar werkte perfect.

Heb je zelf nog overduidelijke favorieten op de plaat?

Echte favorieten is een groot woord, maar "Going Back To The Country" voelde tijdens de opnames steeds beter. Het is zo'n nummer dat op een gegeven moment klopt en waar ik live ook geen genoeg van krijgen. Datzelfde gaat ook op voor "Arrowhead", dat nummer hebben we zo klein mogelijk gehouden met aparte drums, mooie achtergrondzang en zo. Als ik dat terug hoor ben ik echt een tevreden mens.

En nu...weer het land in?

En dat niet alleen, eind november neem ik de band mee en gaan we Nederland weer onveilig maken! Ik kan niet wachten, want het publiek in Europa en zeker in Nederland is altijd geweldig om voor te spelen, dus het mag van mij november worden, dan gaan we er iets moois van maken!